

kettinget og netop ikke i dølgsmål og ikke i form af den slags studehandler, som fru Pia Kjærsgaard plejer at lave med statsministeren, men i fuld offentlighed her i Folketingssalen? Det synes jeg er meget, meget mindre taktisk og meget mere ansvarsbevidst.

Kl. 15:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja tak. Så er det hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 15:07

Jesper Langballe (DF):

Hr. Svend Auken sagde tidligere, at den, der giver et enkelt, skråsikkert svar på komplicerede spørgsmål, meget ofte er en stor helt. Men sådan er hr. Svend Auken ikke, det var det, der lå i det: Sådan er jeg ikke!

Mon ikke det i virkeligheden skyldes, at hr. Svend Auken er talsmand for et parti, der er dybt splittet i det her spørgsmål, og at den der tøvende, famlende eftertænksomhed, hvor man i virkeligheden har kendt sit eget svar meget længe, derfor er mere taktisk bestemt.

Jeg vil gerne følge op på det, hr. Svend Auken sagde til hr. Villy Søvndal og hr. Søren Krarup vedrørende suverænitetsafgivelse. Kan hr. Svend Auken ikke se, at når man går fra afgørelser ved enstemmighed til flertalsafgørelser, giver det hverken større eller mindre suverænitets, men at det så er suverænitets principielle ophævelse?

Kl. 15:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Og så er det ordføreren.

Kl. 15:08

Svend Auken (S):

Ja, der er delte meninger i Socialdemokratiet om europæiske spørgsmål, ligesom jeg går ud fra, at der også er delte meninger i vælgerkorpset i Dansk Folkeparti. Jeg tror i virkeligheden, at meget af dialogen er en indre dialog. Mange danskere er 55 pct. for og 45 pct. imod og har en kritisk dialog. I hvert fald ved jeg, at man i familierne diskuterer det meget åbent.

Det, vi bare gør, er, at vi prøver at lytte til debatten, *inden* vi drager vores konklusion, i modsætning til hr. Langballes parti, som jo var ude og på pletten, før man overhovedet havde fået diskussionen, og bare hævdede, at det her dokument var det samme som forfatningstraktaten, og at det derfor selvfølgelig skulle til folkeafstemning, til trods for at en grundig undersøgelse i Folketinget viste, at det drejer sig om to vidt forskellige forslag.

Jeg skal nok komme tilbage og svare på spørgsmålet om flertalsafgørelser, men min tid udløbet.

Kl. 15:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det hr. Jesper Langballe.

Kl. 15:09

Jesper Langballe (DF):

Hr. Svend Auken ved jo udmærket godt, at en lang række fremtrædende statsmænd i Europa, herunder forfatningstraktatens egen forfatter, klart har sagt, at det her er nøjagtigt det samme med nogle andre boller på.

Men jeg vil godt lige tilbage til det der med suverænitetsafgivelsen. Hr. Svend Auken har nogle gange sammenlignet det her med sådan en praktisk vejforening, hvor grundejerne på en vej har et redskab til at blive enige om noget. I sådan en vejforening skal man selvfølgelig have enstemmighed for at kunne beslutte noget som helst, så lad os nu sige, at man gik over til flertalsafgørelser. Kan hr. Svend Auken så ikke se, at det ikke ville betyde mindre suverænitets for den enkelte husejer, nej, det ville betyde suverænitets totale ophævelse, for nu skulle han rette sig efter flertal i sit eget hus. Kan hr. Svend Auken ikke se, at det spilfægteri med en juridisk analyse, som bare er bestilt arbejde – og som siger: Nej, der er ikke tale om suverænitetsafgivelse – er der ikke et fornuftigt menneske der tror på?

Kl. 15:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:11

Svend Auken (S):

Man kan ikke have samarbejde mellem 27 medlemsstater, måske snart 30, og så skulle træffe alle beslutninger i fuld enighed. Prøv bare at lave det tankeeksperiment, at man sagde, at her i Folketinget skal i det mindste alle partierne – ikke alle 179 medlemmer, bare alle partierne – være enige. Det kan jo ikke lade sig gøre. Man er nødt til at have flertalsafgørelser.

Derfor er det den dramatiske ændring af det europæiske samarbejde, nemlig udvidelsen fra 9 til 12, fra 12 til 15 og fra 15 til 27, som har nødvendiggjort de her vedtægtsændringer. Det er det, jeg taler om.

Jeg har ofte været kritisk over for flertalsafgørelser – hr. Langballe har sendt det her land i krig med et snævert flertal og har gjort mange andre tossede ting med et snævert flertal i Folketinget. Men der må man altså i et demokratisk